

Poslední mise

Peter si na svůj nový život zvykl. Byl spokojen. Dobrodružství, která prožíval během plnění jednotlivých misí, jej naplňovala spokojeností. Měl však jedinou noční můru, pocházel z doby, kdy nedůvěra byla lidem vlastní a bál se, aby to vše kolem nezmizelo jako mávnutím čarovného proutku. Věděl, že kdyby se k moci dostala některá ze skupin, které se v dějinách čas od času objevovaly, že by se to mohlo stát, zvláště, kdyby se jejich členové dostali mezi samotné strážce. Věřil v poslání Strážců času, věřil v jejich sílu, moc a věrnost, ale stále si říkal, co když přece jen....

Po návratu na základnu z jedné z misí se začal odehrávat děj, kterého se tolik bál, ale na který ve svých snech a myšlenkách již byl připraven.

Hned po vystoupení z výtahu jej místo standardního textu „Vítejte na základně! Blahopřejeme ke splnění úkolu!“ Čekal ho text mnohem chmurnější, který zde byl uveden hned ve dvou jazycích, které pravděpodobně převládly na světě před jeho návratem z minulosti.

走到了身份检查。游侠，谁不控制，将被处以的职业损失，将不得不离开基地。
એક ઓળખ ચકાસવા માટે આવે છે. રેન્જર, જે નિયંત્રિત કરવા નિષ્ફળ જાય કારકિર્દી નુકસાન સજા થશે અને એ આધાર રજા રહેશે.

Pokynu se podrobil. Prošel detekční místností a pak byl odveden k veliteli základny.

Ten jej uvítal velmi chladně a hned potom pokračoval. „Pane doktore, nevím kdo jste, ale bylo mi oznámeno, že vaše identifikace byla negativní. V databázi Strážců nejste uveden. Musím vám oznámit, že ať jste kdo jste, budete muset ihned opustit základnu. Nebudu pátrat, proč jste se snažil na základnu vniknout. Nechám vás odejít. Za těmito dvěma je časový výtah. Vyberte si konkrétní rok, měsíc a den a já vám vydám naprogramovanou kartu s nahraným cílem dle vašeho výběru a slibuji, že tím je celá věc vyřízena.“

Peter byl však na situaci připraven. Podíval se veliteli základny zpříma do očí a řekl: „Věřím, že jste skutečný Strážce času a důvěřuji vám. Jenže já jsem jím také a mohu vám to dokázat! Nevím však, co se s naší základnou a Ultima Paradise stalo, ale bojím se, že buď vlivem nějaké rozsáhlé časové fluktuace nebo zásahem nějaké skupiny došlo ke změně, která se, ač se to nemělo stát, dotkla i naší základny.“

Velitel stroze odvětil: „Dokažte mi to a já podle toho rozhodnu“.

Peter pak začal vyprávět svůj příběh, zopakoval přísahu Strážců a vyprávěl vše, co věděl. Bylo vidět, že velitel naslouchal velmi pozorně. Nakonec velitel uzavřel jeho vyprávění slovy: „Rád bych uvěřil, ale vše, co jste vyprávěl, jste se mohl dozvědět někde mimo základnu od některého ze Strážců. Cítím však, že na základně opravdu není poslední dobou vše tak, jak bych očekával. Něco se mi samotnému nelíbí. Intuice mi říká, že vám mám věřit, ale nemohu, nesmím. Dokažte mi, že máte pravdu a pak začneme spolu pátrat, co se stalo...“

Peter jej ujistil, že doufá, že důkaz existuje. Pak pokračoval: „Sepsal jsem svůj příběh a je zašifrován tak, že mohu dokázat, že jsem jej zašifroval já. Lze také dokázat, že jej zašifrovala osoba, která se narodila kolem roku 1975 a navíc, že tou osobou je Strážce času.“

Velitel Petera vyslechl a pak se s ním vydal pro jeho důkaz. Peter jej vedl, a tím prokázal, že základnu zdá. Pravda, leccos se změnilo, ale zase ne tolik, aby se nedostal ke své skrýši. Základna byla mimo prostor a čas, a proto vnější časová změna nezměnila nic uvnitř. Změny byly výsledkem konání až konkrétních osob. Zašifrovaný text, důkaz, který Peter hledal, byl proto ve své skrýši v jeho bývalém pokoji. Peter jej radostně ukázal veliteli a řekl: „Zde je důkaz!“ a k textu přidal i svůj odznak.

Velitel odnesl text do analytického oddělení a vydal rozkaz šifrový text celý dešifrovat. Začátek textu vypadal následovně:

Po dešifraci textu velitel základny pochopil, že má Peter pravdu. Velitel proto svolal do hlavní auly základny všechny Strážce času. Zahájil mimořádnou schůzi. Nejprve Dr. Petera Hayeka představil, pak oznámil, že se podařilo zjistit, že na základnu pronikl někdo, kdo měl za úkol ochromit službu Strážců. Tomu někomu se to povedlo. Potom velitel všechny přítomné seznámil s jasným důkazem, že Peter je ten, za koho se vydává. Na závěr velitel oznámil, že schůze bude ukončena, až se zjistí, kdo je tím zrádce. Ihned po jeho odhalení bude analyticko-historickému oddělení zadán úkol vypracovat postup, jak vrátit vše zpět, do stavu před zdařeným proniknutím zrádce na základnu.

Peter se zúčastnil hledání zrádce. Nejprve do jedné poloviny sálu nechal předsednout všechny, které znal. Následně se rozhodli hledat zrádce mezi těmi, které neznal ani podle vidění. Dalo se očekávat, že se zrádce dostal na základnu v době mezi jeho odchodem na misi a návratem z mise. Osob, které neznal, bylo relativně málo a to jen šest. Jejich národnosti byly ARAB, BASK, GRUZÍNEC, JAPONEC, GUDŽARÁT, TAMILEC.

Peter se zamyslel a pak ukázal na jednoho z nich. Při následném šetření se ukázalo, že měl pravdu. Peterovi byl dotyčný nápadný mimo jiné i tím, že jeho jméno délky 4 začínalo na písmeno, které v jazyce jeho údajného národa se nepoužívá.

Následovala perfektní analytická práce historicko-analytického oddělení. Do minulosti byla vyslána mise. Z hlediska základny uběhlo jen několik vteřin, když se otevřely dveře časového výtahu a mise se úspěšně vrátila. Že byla úspěšná, bylo vidět na prvý pohled, odhalený zrádce již mezi čekajícími Strážci nebyl, prostě zmizel. Také nadpis proti výtahu se jako mávnutím proutku změnil. Stálo zde: „Vítejte na základně! Blahopřejeme ke splnění úkolu!“

Peter tak splnil ten nejtěžší úkol, který pro něj osud připravil.

Když usínal a myslel na toho zrádce, uvědomil si, že jeho jméno jde napsat z prvních písmen, kterými si značil úkoly, které splnil.